

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612205815
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5612205815.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, Česká republika, IČ: 00 001 350, zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Miletičova 21, Bratislava, proti žalovanému X. N., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X. K. XXX, t. č. bytom N. XX, K., Č. V., o zaplatenie 20.438,19 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 26. 7. 2012, č. k. 1Ro/478/2012-59, s a z r u š u j e v plnom rozsahu.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 10.557,45 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 27. 8. 2009 do 31. 12. 2009, vo výške 8 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, vo výške 7,75 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,05 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 1. 2013 do 29. 6. 2016 a od 30. 6. 2016 do zaplatenia zo sumy 10.000 Kč vo výške repo sadzby, stanovenej Č. J. G., platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka, zvýšenej o 7 percentuálnych bodov, ročne, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanému splácať v splátkach vo výške 1.500 Kč mesačne, vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Konanie o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 693,40 Kč a úroku z omeškania vo výške 7,25 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 13. 4. 2012 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013 a vo výške 6,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2013 do zaplatenia, s a z a s t a v u j e.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 11,40 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 23,51 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11. 6. 2012, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 20.438,19 Kč, spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 10.000 Kč za obdobie od 13. 4. 2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 11.800 Kč za obdobie od 13. 4. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným bola uzavretá zmluva o Č.N. aktívnom konte, v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka,

na základe ktorej bol žalovanému zriadený bežný účet. Žalovaný ho požiadal o poskytnutie úveru formou prečerpania účtu. V žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že súhlasí s obchodnými podmienkami. Na základe uvedenej žiadosti mu poskytol úverový rámec vo výške 10.000 Kč. Žalovaný svoje právo prečerpať účet využil. Po prečerpaní účtu však neplnil povinnosti stanovené zmluvou. Dňa 26. 8. 2009 vyhlásil všetky dlžné čiastky za splatné, o čom žalovaného informoval. Úroky si uplatňuje z nesplatenej časti úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Žalovaná suma pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 10.000 Kč, zmluvného úroku vo výške 5.494,12 Kč, úroku z omeškania vo výške 3.144,07 Kč a poplatkov vo výške 1.800 Kč.

Súd vydal vo veci dňa 26. 7. 2012, pod č. k. 1Ro/478/2012-59, platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, z dôvodu jeho pobytu v Českej republike.

Podaním, doručeným súdu dňa 11. 4. 2016, vzal žalobca podanú žalobu v časti zmluvného úroku z omeškania vo výške 3.144,07 Kč a zmluvného úroku z omeškania vo výške 15 % ročne za obdobie od 13. 4. 2012 do zaplatenia späť a navrhol, aby žalovanému bolo uložené zaplatiť mu 17.294,12 Kč, spolu s úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 13. 4. 2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 27. 8. 2009 do 30. 12. 2009, vo výške 8 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, vo výške 7,75 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,05 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013 a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2013 do zaplatenia. V podaní uviedol, že v zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania si so žalovaným dohodli výšku úrokovej sadzby 16,9 % a výšku úrokov z omeškania 15 %. Výpisom z účtu č. 1/2010 bolo žalovanému oznámené zvýšenie úrokovej sadzby na 18,9 % ročne. Úrok vyčíslil za obdobie odo dňa, kedy mal žalovaný uhradiť dlžnú sumu, t. j. od 31. 5. 2009 do 28. 2. 2010, z dlžnej istiny vo výške 10.000 Kč v sadzbe 16,9 % ročne a od 1. 3. 2010 do 12. 4. 2012 z dlžnej istiny vo výške 10.000 Kč v sadzbe 18,9 % ročne. Kapitalizovaný úrok predstavuje 5.494,12 Kč. Úrok z omeškania vyčíslil odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mal žalovaný zaplatiť splátku na dlh, t. j. od 1. 6. 2009 do 12. 4. 2012. Žalovanému účtoval dňa 3. 6. 2009 poplatok za zaslanie upomienky vo výške 300 Kč, dňa 15. 6. 2009 poplatok za zaslanie výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 500 Kč, dňa 3. 7. 2009 poplatok za zaslanie opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 500 Kč a dňa 3. 8. 2009 poplatok za zaslanie poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 500 Kč, spolu 1.800 Kč. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, prehodnotil výšku požadovaného úroku z omeškania v sadzbe 15 % ročne a navrhol priznať úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva platného v Českej republike.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 9. 6. 2016, uviedol, že dňa 14. 1. 2009 so žalobcom uzavrel zmluvu o povolenom prečerpaní účtu, za účelom poskytnutia peňazí rodinnému príslušníkovi, ktorým bol uistený, že peniaze pošle na účet. Medzitým sa odsťahoval do Plzne, kde začal študovať. Bol však v tom, že všetko je zariadené. Všetky poštové zásielky mu boli zatajené, o veci sa dozvedel pred pár mesiacmi, kedy mu to oznámila jeho stará mama. Ihneď, ako sa o tom dozvedel, začal vec riešiť. Požiadal o možnosť úhrady dlhu v splátkach. V elektronickom podaní, doručenom súdu dňa 14. 6. 2016, žalovaný uviedol, že navrhuje na splácanie dlhu povoliť splátky vo výške 1.500 Kč mesačne. Poberá príjem vo výške 15.000 Kč mesačne. Mesačne vynakladá na nájomné 7.810 Kč, na stravu 2.000 Kč, na električku 460 Kč a na ostatné výdavky 1.000 Kč. Vlastní len notebook. Na energiu prispieva jeho stará mama, ktorá s ním býva.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Právny zástupca žalobca neúčast' žalobcu, ako aj svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vykonal súdne pojednávanie v ich neprítomnosti. Žalovaný rovnako súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a žalovaného, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Podľa čl. 66 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

Podľa čl. 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa článku 24 Nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Nakoľko sa jednalo o vec s cudzím prvkom, keďže žalobca je zahraničná právnická osoba a žalovaný má bydlisko v Českej republike, súd prvotne skúmal, či má právomoc vo veci konať. Keďže medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, podľa čl. 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 bola daná na konanie právomoc súdu členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ, t. j. žalovaný, bydlisko. Žalovaný mal v čase začatia konania bydlisko v Českej republike, preto bol na konanie právomocný príslušný súd Českej republiky. V zmysle čl. 24 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 však došlo ku založeniu právomoci konajúceho súdu v Slovenskej republike, nakoľko žalovaný sa konania zúčastnil, vyjadril sa k podanej žalobe, navrhol spôsob splácania žalovaného plnenia a súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti.

Podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 172 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, platobný rozkaz nemožno vydať, ak nie je známy pobyt odporcu alebo ak by sa mal platobný rozkaz doručiť odporcovi do cudziny.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vydaný platobný rozkaz zrušil, nakoľko ho nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk na území Slovenskej republiky, z dôvodu jeho bydliska v Českej republike. Doručenie platobného rozkazu do cudziny je vylúčené.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania, žiadosti o poskytnutie úveru, zmluvy o Č. konte, prehľadu transakcií na účte žalovaného a prehľadu dlhu žalovaného, upomienky, výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky, opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky, poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky, oznámenia o zosplatnení úveru, vrátane poštových doručení, sadzovníka poplatkov, potvrdenia o úhrade nájomného žalovaným, výplatnej pásky žalovaného, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 6. 1. 2009 zmluvu o Č. konte, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXX/XXXX v mene CZK, vydanie platobnej karty Visa Electron, ako aj dojednanie o možnosti využívania služieb elektronického bankovníctva na základe príslušnej zmluvy a o možnosti poskytnutia povoleného prečerpania k účtu na základe žiadosti žalovaného ako majiteľa účtu, na základe zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu. Žalovaný dňa 14. 1. 2009 požiadal žalobcu o poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania na účte vo výške úverového limitu 100.000 Kč a čiastočného úverového limitu 10.000 Kč. Žalobca dňa 14. 1. 2009 oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti mu môže poskytnúť povolené prečerpanie bežného účtu vo výške úverového limitu 100.000 Kč a poskytuje čiastočný úverový limit vo výške 10.000 Kč. Výška úrokovej sadzby predstavuje 16,9 % ročne a sadzby úrokov z omeškania 15 % ročne. Uvedené oznámenie podpísal žalovaný dňa 14. 1. 2009.

Z prehľadu dlhu žalovaného podľa jednotlivých dní mal súd preukázanú výšku dlhu ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. k 26. 8. 2009, v sume 12.403,86 Kč, z toho istina 10.000 Kč, úroky 557,45 Kč, úroky z omeškania 46,41 Kč a poplatky 1.800 Kč.

Žalobca dňa 3. 6. 2009 upomienkou vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 444,34 Kč. Výzvou zo dňa 15. 6. 2009 ho vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 945,90 Kč. Opakovanou výzvou zo dňa 2. 7. 2009 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu v celkovej sume 1.701,42 Kč a súčasne ho upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Dňa 2. 8. 2009 žalobca poslednou výzvou vyzval žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 2.539,68 Kč a súčasne mu oznámil, že v prípade neuhradenia záväzku vyhlási jeho záväzok za splatný. Dňa 27. 8. 2009 oznámil žalobca žalovanému, že celý záväzok sa stal dňom 26. 8. 2009 splatným a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 12.404,09 Kč do 7. 9. 2009. Zásielka bola uložená na pošte dňa 31. 8. 2009 a vrátená žalobcovi s poznámkou „nevzdvihnuté“.

Podľa sadzobníka poplatkov žalobcu predstavuje výška poplatku za upomienku v prípade povoleného prečerpania účtu 300 Kč, výška poplatku za výzvu na úhradu dlžnej sumy 500 Kč. Z listinných dôkazov, doručených žalovaným, mal súd preukázanú výšku mzdy žalovaného za mesiac apríl 2016 v čistom 10.992 Kč a úhradu nájomného a poplatkov za mesiac máj 2016 vo výške 7.810 Kč.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 693,40 Kč a úroku z omeškania vo výške 7,25 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 13. 4. 2012 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013 a vo výške 6,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2013 do zaplatenia, zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej časti späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Žalobca si uplatnil v žalobe úrok z omeškania za obdobie od 1. 6. 2009 do 12. 4. 2012 vo výške 3144,07 Kč. V podaní zo dňa 7. 4. 2016 už žiadal priznať úrok z omeškania len odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 27. 8. 2009, do zaplatenia. Výška úroku z omeškania ku dňu 26. 8. 2009, podľa prehľadu dlhu žalovaného podľa jednotlivých dní, činila 46,41 eura, výška úroku z omeškania v sadzbe 15 % ročne zo sumy 11800 Kč od 27. 8. 2009 do 12. 4. 2012, t. j. do dňa, ku ktorému bol úrok z omeškania v žalobe vyčíslený, činila 3097,66 Kč (výška uplatneného úroku z omeškania do 12. 4. 2012 3144,07 Kč - výška úroku z omeškania k 26. 8. 2009 v sume 46,41 Kč). Žalobca v čiastočnom späťvzati žaloby žiadal priznať úroky len od 27. 8. 2009, teda úroky z omeškania do 26. 8. 2009 vo výške 46,41 eura nežiadal, čo súd považoval za späťvzatie žaloby v uvedenej časti. Za obdobie od 27. 8. 2009 do 31. 12. 2009 žiadal úroky z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč, čo činí 348,98 Kč, od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010 v sadzbe 8 % ročne zo sumy 11.800 Kč, čo činí 468,12 Kč a od 1. 7. 2010 do 12. 4. 2012 v sadzbe 7,75 % ročne zo sumy 11.800 Kč, čo činí 1633,57 Kč, spolu 2450,67 Kč, oproti pôvodne žiadaným 3097,66 Kč, teda netrval na úrokoch z omeškania za obdobie od 27. 8. 2009 do 12. 4. 2012 vo výške 646,99 Kč (3097,66 Kč - 2450,67 Kč), čo súd považoval za späťvzatie žaloby v uvedenej časti. Spolu teda vzal žalobca žalobu späť v časti úrokov z omeškania za obdobie od 1. 6. 2009 do 12. 4. 2012 vo výške 693,40 Kč (646,99 Kč + 46,41 Kč), o zaplatenie ktorých súd konanie zastavil. Podľa obsahu podania žalobcu zo dňa 7. 4. 2016, najmä podľa navrhovaného výroku súdneho rozhodnutia, súd považoval podanie za späťvzatie žaloby aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 7,25 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 13. 4. 2012 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 1. 2013 do 30. 6. 2013 a vo výške 6,95 % ročne zo sumy 11.800 Kč od 1. 7. 2013 do zaplatenia, preto konanie aj v uvedenej časti zastavil. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný, keďže ku späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením súdneho pojednávania, preto by aj jeho prípadný nesúhlas bol právne neúčinný.

Podľa čl. 28 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

Podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, sa zmluva spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak však je časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy alebo v prípade zapísanej alebo nezapísanej právnickej osoby svoju ústrednú správu. Ak sa však zmluva uzatvorí v rámci výkonu obchodnej činnosti alebo povolania tohto účastníka, tak platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu s tým štátom, kde sa nachádza jeho hlavná prevádzkareň, alebo ak má podľa zmluvy plnenie poskytnúť iná prevádzkareň ako hlavná prevádzkareň, so štátom, kde sa nachádza táto iná prevádzkareň.

Podľa § 3028 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., týmto zákonom sa spravujú práva a povinnosti vzniknuté odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 3028 ods. 3 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., ak nie je ďalej uvedené inak, spravujú sa iné právne pomery vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako i práva a povinnosti z nich vzniknuté, vrátane práv a povinností z porušenia zmlúv uzavretých pre dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, doterajšími právnymi predpismi. To nebráni dohode strán, že sa tieto ich práva a povinnosti budú spravovať týmto zákonom odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka ČR č. 513/1991 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona ČR č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími právnymi predpismi.

Podľa § 2 písm. a/ zákona ČR č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru, pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 19 ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb., ktorým sa určuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného správcu a člena orgánu právnickej osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a verejných registrov právnických a fyzických osôb, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje nariadením vlády č. 142/1994 Sb., v znení účinnom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka, účinného do 30. 6. 2010, výška úrokov z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Č. J. G., zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Č. J. G. a platnou pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

Podľa článku II. nariadenia vlády Českej republiky č. 33/2010 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2010, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

Podľa článku II. ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 180/2013 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2013, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, po vykonanom čiastočnom späťvzatí, čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 14. 1. 2009 zmluvu o poskytnutí úveru formou povoleného prečerpania prostriedkov na bežnom účte žalovaného, ktorý mu žalobca viedol na základe zmluvy o Č. konte. Účastníci si dojednali výšku úverového rámca 10.000 Kč a výšku úroku 16,9 % ročne. Uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná, žalovaný poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania prostriedkov na bežnom účte vo svojom písomnom vyjadrení nerozporoval. Keďže žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas neplnil, žalobca dňa 27. 8. 2009 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru ku dňu 26. 8. 2009. Uvedené oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 31. 8. 2009 (uložením na pošte, kedy sa, v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dostalo do sféry dispozície žalovaného). Nakoľko zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom a charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 10.557,45 Kč, pozostávajúcich z nezaplatenej istiny úveru vo výške 10.000 Kč a dojednaných úrokov splatných ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. ku dňu 26. 8. 2009, ktorých výšku mal súd preukázanú zo žalobcom predloženého listinného dôkazu - prehľadu dlhu podľa jednotlivých kalendárnych dní, v sume 557,45 Kč. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol. Súd zamietol žalobu v časti úrokov za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. od 27. 8. 2009 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru. Súd taktiež zamietol žalobu v časti uplatnených poplatkov v celkovej sume 1.800 Kč, nakoľko žalobca nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie so žalovaným o povinnosti platiť uvedené poplatky. Poplatky boli uvedené len v sadzobníku poplatkov, ktorý nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie. Od spotrebiteľa nemôže dodávateľ požadovať zaplatenie poplatkov, ktoré neboli individuálne dojednané.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 27. 8. 2009, tak ako si ich uplatnil žalobca v čiastočnom späťvzatí žaloby, avšak len zo sumy dlžnej istiny vo výške 10.000 Kč, keďže v časti poplatkov vo výške 1.800 Kč, z ktorých si žalobca tiež uplatnil úrok z omeškania, bola žaloba zamietnutá, a to vo výške 8,5 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 27. 8. 2009 do 31. 12. 2009, vo výške 8 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, vo výške 7,75 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, vo výške 7,5 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, vo výške 7,05 % ročne zo sumy 10.000 Kč od 1. 1. 2013 do 29. 6. 2016, t. j. ku dňu vyhlásenia rozsudku a od 30. 6. 2016 do zaplatenia zo sumy 10.000 Kč vo výške repo sadzby, stanovenej Českou národnou bankou, platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka,

zvýšenej o 7 percentuálnych bodov, ročne. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 1.500 Kč mesačne, prihliadajúc k výške priznanej sumy, osobe žalobcu, osobe žalovaného, jeho príjmom a výdavkom. Súd mal preukázané, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu, vzhľadom na jeho osobu a výšku priznaného plnenia a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného, vzhľadom na výšku jeho príjmov (približne 11.000 Kč) a výšku jeho výdavkov, ktoré len na bývanie predstavujú 7.810 Kč mesačne.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 12.634,29 Kč (priznaná istina s úrokom vo výške 10.557,45 Kč + úroky z omeškania za obdobie od 27. 8. 2009 do 12. 4. 2012 vo výške 2.076,84 Kč - zo sumy 10.000 Kč vo výške 8,5 % ročne od 27. 8. 2009 do 31. 12. 2009, čo činí 295,75 Kč, zo sumy 10.000 Kč vo výške 8 % ročne od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, čo činí 396,71 Kč a zo sumy 10.000 Kč vo výške 7,75 % ročne od 1. 7. 2010 do 12. 4. 2012, čo činí 1.384,38 Kč,), čo percentuálne činí 62 %, jeho neúspech 7.803,90 Kč, čo percentuálne činí 38 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavuje 24 % (62 % - 38 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 24 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 47,50 eura, čo činí 11,40 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 24 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 97,97 eura, keďže nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku, čo činí 23,51 eura. Žalobca sa uplatnil trovy právneho zastúpenia v nižšej sume, ako by mu prislúchali podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30. 6. 2013 (v zmysle § 20c citovanej vyhlášky, keďže úkony právnej služby boli vykonané pred 1. 7. 2013), pričom súd prepočítal hodnotu peňažného plnenia, ktorého sa žalobca domáhal v konaní, kurzom ku dňu podania žaloby, ktorý bol 25,395, a potom predstavuje 804,81 eura, z ktorej by tarifná odmena predstavovala za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd po 51,45 eura, (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012 po 7,63 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 118,16 eura, čo činí 23,63 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.